

Światowe Dni Młodzieży w Archidiecezji Warszawskiej

Wybór Polski na gospodarza kolejnych Światowych Dni Młodzieży w 2016 roku to wielka łaska i zobowiązanie. Rzeczywiście, Światowe Dni Młodzieży, które odbędą się w Polsce to wydarzenie na wielką skalę. Widać to już na etapie trwających właśnie przygotowań. Jest to jednocześnie wielka szansa dla Polski i okazja do promocji naszego kraju na całym świecie. Od strony turystycznej, bo młodzi ze wszystkich

kontynentów sami wybierają, gdzie chcą spędzić pierwszą część spotkania, pod względem historycznym i kulturowym gdyż ŚDM to nie tylko czas modlitwy, ale też bogaty program kulturalny i wreszcie poprzez wspomnienia, jakie na cały świat wywozimy z Polski miliony pielgrzymów. To spotkanie młodych, które co kilka lat odbywa się na innym kontynencie, gromadzi pielgrzymów i wolontariuszy z prawie 200 krajów świata. Przed nami ogrom pracy, polegającej nie tylko na przygotowaniach duchowych, ale również działaniach organizacyjnych.

Komitet Diecezjalny Światowych Dni Młodzieży w Archidiecezji Warszawskiej przygotował już ramowy program pobytu młodzieży z całego świata podczas Tygodnia Misyjnego w Parafiach naszej Archidiecezji w dniach 20-26 lipca 2016 roku przed Światowymi Dniami Młodzieży „Kraków 2016”. Poprzez przybliżenie programu, już dziś zapraszamy Młodzież do współpracy w przygotowaniu Tygodnia Misyjnego w swoich parafiach.

Ramowy program Tygodnia Misyjnego w Archidiecezji Warszawskiej

20 lipca 2016 (środa) Przybycie Gości i powitanie. Przyjazd młodzieży do parafii Archidiecezji Warszawskiej. Wieczorem przywitanie młodzieży w parafii podczas zorganizowanej uroczystości.

21 lipca 2016 (czwartek) Dzień Kultury i Historii (zwiedzanie miejsc związanych z Historią i Kulturą Warszawy i Mazowsza muzeów, budynków i parków historycznych).

Wieczorem spotkanie młodzieży na placu Piłsudskiego na plenerowym przedstawieniu artystycznym na temat historii Polski i Warszawy (prezentacja zwyczajów i tradycji polskich). Wieczór zorganizowany zostanie przy udziale Ordynariatu Polowego i Wojska Polskiego szczegóły zostaną podane do wiadomości w późniejszym terminie.

22 lipca 2016 (piątek) Dzień Pielgrzymowania (nawiedzanie miejsc związanych z życiem świętych Warszawy i Mazowsza. Młodzież nawiedzi Katedrę Warszawską, Sanktuarium Matki Bożej Łaskawej, Kościoły na Trakcie Królewskim, Sanktuarium bł. Ks. Jerzego Popiełuszki na warszawskim Żoliborzu, Sanktuarium św. Andrzeja Boboli, Niepokalanów - miejsce życia i działalności św. Maksymiliana Marii Kolbego i inne miejsca.

Wieczorem w każdej parafii nabożeństwo adoracyjne w intencji pokoju i za Młodych całego świata.

23 lipca 2016 (sobota) do wczesnych godzin popołudniowych czas rekreacji i sportu. Czas zorganizowany przez parafialne centra ŚDM przy współpracy z Samorządami.

Po południu Ogólnodiecezjalne spotkanie Młodzieży przy Świątyni Opatrzności Bożej, Warszawskie Uwielbienie, uroczysta „Msza św. Posłania” pod przewodnictwem Metropolity Warszawskiego, wieczór świadectw i koncert uwielbienia.

24 lipca 2016 (niedziela) Dzień w Parafiach i Rodzinach. Uroczysta Msza św. parafialna pod przewodnictwem Ks. Proboszcza. Po niej czas na posiłek w rodzinnym gronie, piknik parafialny lub inne atrakcje.

25 lipca 2016 (poniedziałek) wyjazd młodzieży do Krakowa.

Za pobyt w parafiach odpowiadają Parafialne Zespoły ŚDM przy współpracy z władzami samorządowymi. W ramach Dnia Kultury i Historii nawiązana zostanie współpraca z odpowiednimi instytucjami kulturalnymi Miasta Stołecznego Warszawy i innych miejscowości województwa mazowieckiego w celu zorganizowania wspólnego Biletu Kulturalnego dla młodzieży. Trwają szczegółowe rozmowy z różnymi instytucjami i podmiotami w celu ustalenia szczegółów każdego z dni Tygodnia Misyjnego w Archidiecezji Warszawskiej. Na czas pobytu w naszej Archidiecezji dla przybyłej młodzieży planowany jest wspólny bilet komunikacyjny w aglomeracji warszawskiej. We wszystkich parafiach Archidiecezji Warszawskiej powstały Parafialne Centra ŚDM, pracujące w następujących sekcjach: duszpasterska, językowa, kultury i turystyki, zakwaterowania i wyżywienia, medyczna oraz współpracy z samorządami.

Parafialne Centrum ŚDM tworzą dwa szczególne rodzaje duszpasterstwa:

1. Duszpasterstwo Młodych w ramach ŚDM spotkania odbywają się raz w miesiącu.

2. Duszpasterstwo Rodzin w ramach ŚDM, pragnących przyjąć do siebie do domu młodzież z różnych stron świata podczas Tygodnia Misyjnego.

Od 11 października na Papieskim Wydziale Teologicznym w Warszawie rusza SZKOŁA LIDERÓW WOLONTARIATU. Ideą tego szkolenia jest przygotowanie dla każdej parafii Lidera Wolontariatu, który pokieruje przygotowaniem do Tygodnia Misyjnego w Warszawie i stanie się na stałe pomocą w codziennym duszpasterstwie w parafiach.

Każda Parafia wyznacza jedną lub dwie osoby na to szkolenie. Zgłoszenia na stronie PWTW w Warszawie przyjmowane są do końca września. Zapraszamy i zachęcamy rodziny, aby przyjęły gości do swoich domów podczas Tygodnia Misyjnego w lipcu 2016 roku.

Szczegółowe informacje na ten temat można otrzymać w swoich parafiach.

Ks. Tomasz Zaperty
duszpasterz młodzieży Archidiecezji Warszawskiej
Paweł Wyrzykiewicz

KRWAWY KALIFAT

■ str. 2

ROZLICZENIE OBIETNIC WYBORCZYCH KADENCJI 2010-2014

■ str. 4

XXIII DNI SENIORA DZIELNICY URSUS

■ str. 6

DI, VIV I ROSE

■ str. 7

KRWAWY KALIFAT

Na Bliskim Wschodzie zaczęła się nowa wojna o trudnych do przewidzenia konsekwencjach. Islamscy fanatycy zwani dżihadystami (od arabskiego słowa „dżihad”, oznaczającego „świętą wojnę”) przejmują władzę na wielkich obszarach, zagrażając istnieniu funkcjonujących tam państw.

W Iraku powołany został do życia Kalifat Iraku, Syrii i Lewantu, który wypowiedział światu „świętą wojnę”. Obecnie, pod nazwą Państwo Islamskie, kalifat sprawuje władzę nad połową terytorium Iraku i północną Syrią, gdzie zaprowadzane jest muzułmańskie prawo religijne, szariat. Zakazane są tam wszelkie organizacje społeczne i partie polityczne, kobiety muszą zasłaniać twarze i każdy skrawek ciała, odejście od islamu lub ateizm karane są śmiercią, a za kradzież, picie alkoholu lub palenie papierosów ucina się ręce. Kalifat wywołał panikę wśród irackich chrześcijan. Żyło ich w Iraku ponad półtora miliona, a dziś pozostało niespełna 300 tysięcy, gdyż większość opuściła domy, szukając schronienia w krajach sąsiednich. Sunnicy dżihadysty wymordowali już tysiące szyitów i spalili dziesiątki ich meczetów. Władze kalifatu grożą zgładzeniem wszystkich, którzy nie przyjmą ich wyznania, czyli sunnickiej odmiany islamu. Najbardziej zagrożeni są jazydzi, wyznawcy unikalnej religii, będącej mieszanką dawnych wierzeń perskich, judaizmu, chrześcijaństwa, islamu i zoroastrizmu, których sunniccy fundamentalści mordują, uważając za czcicieli szatana.

Światową opinię publiczną zaszokowała sfilmowana egzekucja uprowadzonego amerykańskiego dziennikarza, Jamesa Foley, któremu zakapturzony dżihadysta obciął głowę. Z kalifatem będziemy mieli do czynienia zapewne jeszcze długo, warto więc poznać historię tej formy rządzenia. Kalif to arabski tytuł oznaczający następcę lub zwierzchnika, a w kontekście religijno-politycznym chodzi o następcę proroka Mahometa. Cofnijmy się do roku 632, kiedy to zmarł ten twórca państwa, opartego na stworzonej przez siebie religii, islamie. Państwo to zjednoczyło koczownicze plemiona Półwyspu Arabskiego i szybko rozszerzało swoje wpływy. Po śmierci Mahometa, który nie wyznaczył następcy, jego sukcesorem ogłosił się uczeń proroka, Abu Bakr, co stało się źródłem trwającego do dziś rozłamu w islamie, bo nie wszyscy uznali jego władzę. Kalif musiał tłumić bunt stronników zięcia Mahometa, Alego, męża córki proroka, Fatimy. Bardziej wpływowym okazał się jednak Abu Bakr, ojciec ulubionej żony Mahometa, Aiszy. Konflikt ten zapoczątkował podział islamu na dwa nurty: sunników i szyitów. Ci ostatni nie uznają Abu Bakra i dwóch następnych kalifów: Umara i Usmana. Dopiero czwarty kalif, Ali był, ich zdaniem, prawowitym następcą Mahometa. Dzisiejszy, samozwańczy kalifat usiłuje narzucić sunnicką odmianę islamu Irakowi, choć w tym kraju większość stanowią szyici, podczas gdy kraje w większości sunnickie to np. Syria, czy Egipt. Natomiast główną ostoją szyitów jest Iran, dlatego ten kraj dystansuje się od działań dzisiejszego kalifatu, chociaż terroryzm stosowany jest zarówno przez sunnickich, jak szyickich fanatyków religijnych.

W średniowieczu światem muzułmańskim władowały kolejne dynastie kalifów, którzy w swych rękach jednoczyli zarówno władzę kościelną, jak polityczną. Szczytu potęgi osiągnął kalifat w latach 661-750 pod panowaniem rodu Umajjadów, którzy mając stolicę w Damaszku rozszerzyli panowanie islamu od Chin po Atlantyk i Pireneje, podbijając także część Europy aż po Tuluzę we Francji. Muzułmanie zostali zatrzymani przez Karola Młota, który pobił ich w 732 roku w bitwie pod Poitiers, gdy maszerowali na Paryż. Kalifowie z rodu Abbasydów, którzy obalili Umajjadów urządzając im rzeź w Damaszku przenieśli stolicę do Bagdadu i wladali przez następnych pięć wieków, by w końcu ulec inwazji hord Czyngis Chana w roku 1258. Na tym kończą się dzieje potężnych kalifów. Jednak co pewien czas lokalni władcy islamscy, kwestionu-

jący centralną władzę Damaszku lub Bagdadu, sami ogłaszali się kalifami. Jednemu z nich zawdzięczamy bezcenne informacje o początkach państwa polskiego. Był to kalif z Kordoby - Abd ar-Rahmana Ibn Muawija, potomek Umajjadów z Damaszku. Zapewne jednym z jego agentów był żydowski kupiec i podróżnik Ibrahim Ibn Jakub, który jako przedstawiciel dyplomatyczny kalifa przebywał na dworze cesarza Ottona I, a następnie odwiedził zachodniosłowiańskich Obodrytów, dwór księcia Polan Mieszka I, a także Czechy i Bułgarię. Dla Kalifa Kordoby raport Ibrahima Ibn Jakuba mógł być źródłem informacji na temat perspektyw powodzenia kolejnej wyprawy przeciwko państwu europejskim. Do takiej inwazji nie doszło, natomiast pod koniec XIII wieku władzę nad światem muzułmańskim przejęła turecka dynastia osmańska, której władcy przybierali tytuł sultanów. W roku 1517 turecki sultan Selim I podbił Egipt, pozbawiając tronu ostatniego kalifa Mutawakkila, pochodzącego z dynastii Abbasydów i był to definitywny koniec kalifatu jako systemu politycznego. Trzeba jednak pamiętać, że od końca XVIII wieku, aż po upadek imperium tureckiego po I Wojnie Światowej, sultanie tureccy znów zaczęli tytułować się także kalifami w celu podkreślenia, iż islam jest religią ponadnarodową. Republika Turecka formalnie zniósła instytucję kalifatu w roku 1924. Obecny kalifat nie ma nic wspólnego ze średniowiecznymi władcami, którzy posługiwali się tym tytułem, a jego powstanie należy wiązać z terroryzmem i z jej filią organizacją o nazwie Baza Dżihadu w Kraju nad Dwoma Rzekami, grupą sunnickich terrorystów działających podczas wojny w Iraku. W roku 2006 przybrała ona nazwę Islamskie Państwo w Iraku. Jej kolejnym przywódcą jest obecny kalif Abu Bakr Al-Baghdadi Al-Qurashi. Jak wskazuje drugi członek przybranego przezeń nazwiska, pochodzi on z Bagdadu, uważa się też za potomka Mahometa, o czym świadczy ostatni człon (Al-Qurashi). Kierował on bojówkami sunnickimi podczas wojny w Iraku. Przez 2 lata przebywał w amerykańskim więzieniu, został jednak wpuszczony, a w roku 2011 Stany Zjednoczone wyznaczyły 10 mln. dolarów nagrody za jego ponowne schwytanie. W 2013 roku Al-Baghdadi chciał podporządkować sobie ugrupowania islamskie działające w Syrii, przez co naraził się Al Kaidzie, która oświadczyła, że nie ma z nim żadnych powiązań. Nie przeszkodziło to Al-Baghdadiemu w przystąpieniu w czerwcu 2014 roku do ofensywy militarnej i w zajęciu połowy Iraku z dwumilionowym miastem Mosul, gdzie 29 czerwca ogłosił się kalifem, przybierając nowe imię: Ibrahim ibn Awwad. Jego wojsko słynie już okrucieństwem i budzi taki postrach, że licząca ok. 700 tys. żołnierzy armia iracka, nie stawiając niemal oporu, pozwoliła terrorystom na przejście m.in. 1500 amerykańskich wozów bojowych, setek czołgów i dział artyleryjskich, wśród nich 52 supernowoczesnych haubic 155 mm.

Kalif rości sobie przywództwo nad muzułmanami na całym świecie, a tymczasem zamierza podporządkować dżihadystom Irak, Syrię i Lewant (Lewant to kraje leżące na wschodnich wybrzeżach Morza Śródziemnego czyli Syria, Liban, Izrael, Autonomia Palestyńska i Jordania). Samozwaniec grozi też Europie, wzywając wyznawców islamu do zanieśienia płomienia „świętej wojny” również i tam. „Bądźcie posłuszni swemu kalifowi głosi samozwaniec a wówczas powrócimy do dawnej potęgi islamu, gdy muzułmanie byli niezwykłymi rycerzami, a kalifowie rządili niemal całym światem.”

Prezydent Barack Obama, zapewniwszy Amerykanów, że nie wyśle ich na nową wojnę, wyraził zgodę na użycie lotnictwa USA, które bombarduje już obszary kontrolowane przez kalifat. Taka akcja zapewne nie wystarczy do pokonania terrorystów. Należy raczej mieć nadzieję na rozpad kalifatu, już skłóconego wewnątrz, a także na sprzeciw ze strony arabskich społeczeństw, wśród których rośnie liczba przeciwników okrutnego reżimu, zaprowadzonego przez terrorystów ogarniętych religijnym fanatyzmem.

Jacek Głuski

Z DAWNEJ WARSZAWY

Turyści w Warszawie na początku XXI wieku

Po dołączeniu Polski do krajów Zachodu, na początku lat 90. zaczęła się zmieniać cała Warszawa. Oświetlenie, reklama, samochody, obfitość sklepów i restauracji wspominają ci, którzy widzieli Warszawę np. w latach 80. Młodzież szkolna z całej Polski, przyjeżdżająca wiosną i jesienią do Warszawy chce się przejechać kilka przystanków metrem, wjechać na XXX piętro PKiN (skąd najlepiej widać zmiany), odwiedzić Centrum Nauki „Kopernik”. Rekordy popularności bije Muzeum Powstania Warszawskiego, w którym wizytę grupową trzeba rezerwować kilka miesięcy wcześniej.

Żelaznym punktem programu jednodniowej wycieczki jest zawsze Trakt Królewski, Krakowskie Przedmieście, Plac Zamkowy i Stare Miasto. Ci, którzy mają do dyspozycji 2-3 dni, odwiedzają jeszcze Łazienki, a niektórzy Pałac Wilanowski. Dużym zainteresowaniem cieszą się też wizyty na warszawskich Starych Powązkach, gdzie znajduje się Aleja Zasłużonych i wiele grobów historycznych znanych mieszkańców Warszawy. Na Powązkach Wojskowych młodzież odwiedza przede wszystkim kwatery powstańców z 1944 roku, Aleję Zasłużonych i groby ofiar katastrofy smoleńskiej.

Co zwiedzają w Warszawie cudzoziemcy? Po wejściu Polski do Unii Europejskiej ożywiła się znacznie turystyka przyjazdowa z Europy Zachodniej, Azji (Japończycy i Chińczycy) oraz Ameryki Łacińskiej. Po roku 2000 jednym z najpopularniejszych stał

się na ulicach Warszawy język hiszpański. Grupy hiszpańskie zajmują pierwsze miejsce gdy chodzi o liczbę przyjeżdżających do Warszawy cudzoziemców. Co ciągnie Hiszpanów do Polski? Chyba to, że przez kilka dekad byli kompletnie odcięci od tej części Europy a lato w Warszawie jest znacznie chłodniejsze od wielotygodniowych upałów w Madrycie. Lubią też polską kuchnię, a szczególnie pierogi! Docierają do Warszawy grupy turystów z Ameryki Południowej, niektórzy noszą swojsko brzmiące nazwiska, jak: Karpiński, Sztachelski, Kaszewska. To bez wątpienia prawniki polskich emigrantów z Brazylii czy Argentyny, znający trochę słów po polsku. Wielką przyjemność sprawiły mi kiedyś francuskie turystki, które po spacerze Krakowskim Przedmieściem powiedziały: „Teraz rozumiemy, że Warszawa to naprawdę piękne miasto” albo „Polacy to rzeczywiście dynamiczny naród”.

Nieco inaczej mówili poważni Hiszpanie chodząc po ulicach Warszawy: „Ile nieszczęść i tragedii doświadczyło wasze miasto w czasie ostatnich 200-300 lat”. Odpowiedziałem: Wy, Hiszpanie, mieszkacie na samym krańcu Europy, my żyjemy na skrzyżowaniu dróg.

Zdzisław Zajączkowski
Przewodnik warszawski

Należy myśleć jak człowiek czynu, a działać jak człowiek myślący

Bergson

Kamilińska Misja Pomocy Społecznej w Ursusie dobrze służy bezdomnym

Kamilińska Misja Pomocy Społecznej to organizacja pozarządowa działająca w ramach i strukturach Zakonu Ojców Kamilianów. Praktycznie od początku swoją działalność nasz założyciel Ojciec Bogusław Paleczny związał z Ursusem. W 1998 roku w zrujnowanych budynkach po Zakładach Przemysłu Ciągnikowego zorganizował pomoc dla osób w kryzysie bezdomności. W placówce przy ul. Traktorzystów jest

Foto A. Porowska

miejsce noclegowe dla ponad 100 mężczyzn. Pensjonat Socjalny „Św. Łazarz” zdecydowanie odbiega standardem, na swoją korzyść, od innych tego typu placówek. Ojciec Bogusław uczył nas, że każda praca musi być wykonywana najlepiej jak się da. Jeśli organizujemy pomoc ma ona być na najwyższym możliwym poziomie. Irytowała go bylejąkość. Wyposażenie pomieszczeń kuchennych, sanitarnych, pokoi i biur odpowiada przyjętym standardom, nie jest zbiorem przypadkowych mebli. Każde działanie ma swój konkretny cel. Osoby zatrudnione w placówce przechodzą rozmowę kwalifikacyjną, na której sprawdzana jest nie tylko fachowa wiedza, ale także stosunek do ludzi, którym z najwyższym poświęceniem mają nieść pomoc. Nikt, kto zgłosi się do nas, nie może być pozostawiony bez wsparcia. Wychodzimy z założenia, że nie ma sytuacji nie do rozwiązania, nie ma rzeczy niemożliwych. Stajemy w obronie tych, którzy sami nie potrafią zabrać głosu w swojej obronie. Przywracamy nadzieję naszym optymizmem i zapalem. Cieszymy się dużym zaufaniem i szacun-

kiem dlatego, że sami go ofiarujemy. Z dumą mogę prezentować pracę swoją oraz moich współpracowników, bo wiem, że codziennie pokazujemy, że pamiętamy o nauce naszego mentora Ojca Bogusława. Wiemy, że w takiej pracy nie ma miejsca na fuszerkę. Tu musi być najwyższy profesjonalizm i zaangażowanie. Aktualnie oprócz Pensjonatu prowadzimy mieszkania treningowe dla osób, które już pracują i potrzebują wsparcia w pełnym usamodzielnieniu. W Ursusie posiadamy 30 miejsc dla osób, które oczekują na lokal komunalny na terenie m.st. Warszawy. Pomagamy zgromadzić odpowiednią dokumentację i asystujemy w wyposażeniu tegoż lokalu. Nigdy nie pozostawiamy naszych podopiecznych bez wsparcia, nawet jeśli mają już wymarzony meldunek w dowodzie osobistym. Pracownik socjalny wspólnie z psychologiem wspierają ludzi mieszkających w altankach śmietnikowych, na działkach, na dworcach. Motywujemy ich do zmiany, pokazujemy, że każdy zasługuje na godne życie. Uparcie wierzymy, że nie ma ludzi straconych. Wiemy, że wiele jeszcze pracy przed nami. Znamy grupę osób długoterminowo bezdomnych, mieszkających latami w przestrzemi publicznej. Zastanawiamy się dlaczego jest tak wiele osób, które co roku umierają na ulicy z wyziębienia i wyczerpania. Dlaczego nie korzystają z naszej pomocy. Nie zadowolamy się łatwymi odpowiedziami często pojawiającymi się w mediach, takimi jak bezdomność z wyboru. Poznaliśmy historie tych ludzi i wiemy, że nikt nie wybrał dla siebie tak okrutnego losu. Nawiązaliśmy współpracę z badaczem-socjologiem, który pomaga nam w prowadzeniu badań, usystematyzowaniu naszej wiedzy i zdobywaniu nowej. Dzięki wymianie doświadczeń z innymi organizacjami wspierającymi ludzi długotrwale bezdomnych wiemy, że to nie jest sytuacja bez wyjścia. KMPS jest partnerem i merytorycznym wykonawcą projektu tematycznego Fundacji Ius Medicinæ, poświęconego promowaniu idei „Najpierw Mieszkanie” w Polsce, który właśnie uzyskał dofinansowanie w konkursie Obywatele dla Demokracji, zarządzanym przez Fundację Batorego. Wychodzimy z założenia, że schorowani ludzie, zapomniani przez wszystkich, latami żyjący poniżej godności ludzkiej, bez nadziei na poprawę swojego życia, sami nie poproszą nas o pomoc. Nie godzimy się na skazanie ich na śmierć. Widzimy rozwiązanie i chcemy wcielić je w życie. Przekonujemy innych do tego, aby dali im szansę. Nie mamy wyjścia, w innym wypadku musielibyśmy pogodzić się z tym, że co roku będziemy identyfikować kolejne zwłoki ludzi, których znamy. Pomóżcie nam pomagać. Zaufajcie nam i naszemu doświadczeniu. Więcej informacji na naszej stronie www.misja.com.pl oraz www.czynajpierwmieszkanie.pl.

Adriana Porowska

Szóstoklasistów i maturzystów czekają zmiany nowa formuła egzaminów - cd.

Sprawdzian szóstoklasisty, któremu poświęcony został artykuł w poprzednim numerze gazety „URSUS” oraz egzamin maturalny w 2015 roku w liceach ogólnokształcących, a w 2016 roku w technikach kończy proces wchodzenia w życie podstawy programowej kształcenia ogólnego.

Absolwenci szkół ponadgimnazjalnych staną przed koniecznością przystąpienia do egzaminów z trzech przedmiotów obowiązkowych (język polski, matematyka, język obcy nowożytny) na jednym poziomie podstawowym. Ponadto od 2015 r. będą zobowiązani do przystąpienia do części pisemnej egzaminu maturalnego z jednego przedmiotu dodatkowo. Maturzyści będą mogli wybrać większą liczbę przedmiotów dodatkowych, zdawanych wyłącznie na poziomie rozszerzonym (maksymalnie pięć przedmiotów dodatkowych z 17. proponowanych przez MEN). Wybierając przedmiot dodatkowy, uczeń nie musi wybierać tego przedmiotu, którego uczył się w zakresie rozszerzonym.

W rozporządzeniu znalazła się również zmiana formuły egzaminu z języka polskiego. Dotychczasową prezentację zastąpi egzamin, który będzie sprawdzał umiejętność tworzenia wypowiedzi na określony temat, inspirowany tekstem kultury (obrazem, wierszem, fragmentem dzieła literackiego, tekstem o języku).

Wypowiedzi uczniów zarówno w części pisemnej, jak i ustnej będą oceniane według kryteriów holistycznych, czyli zostanie uwzględniony tok rozumowania ucznia, umiejętność wyrażania opinii i sądów na podstawie przesłanek wynikających z tekstu kultury. Przeszaną funkcjonować klucze odpowiedzi na rzecz bardziej zindywidualizowanego oceniania wiedzy i umiejętności. Bez zmian pozostaje próg zdawalności. Egzamin maturalny zostanie uznany za zdany, jeżeli uczeń uzyska co najmniej 30% punktów z możliwych do osiągnięcia z każdego przedmiotu obowiązkowego w części pisemnej i ustnej oraz przystąpi do co najmniej jednego przedmiotu dodatkowego, dla którego nie określa się progu zdawalności.

Uczniów szkół ponadgimnazjalnych Ursusa LVI LO im. L. Kruczkowskiego za kilka miesięcy, a uczniów Technikum nr 8 w 2016 r. czekają zmagania z egzaminami zewnętrznymi w nowej formule. Wierzymy, że praca uczniów i nauczycieli oraz wsparcie rodziców pozwolą osiągnąć wymarzone wyniki. Życzymy, aby czas nauki został wykorzystany najefektywniej, bowiem „Bardziej niż cokolwiek innego przygotowywanie się jest sekretem do sukcesu” (Henry Ford).

Anna Lewandowska

Patronują ursuskim ulicom

Pluton „Torpedy”. Na początku II wojny światowej Kazimierz Jackowski „Hawelan” a potem „Torpeda” utworzył z dawnych harcerzy w Szkole Powszechnej w Czechowicach oddział sabotażowo-dywerysyjny. W marcu 1944 r. wszedł on w skład batalionu „Miotła” i w składzie „Miotły” walczył w Powstaniu Warszawskim. Żołnierze „Torpedy” przeszli szlak bojowy od Woli poprzez Stare Miasto i Śródmieście po Czerniaków. Wstąpili się 11 sierpnia 1944 r., gdy przebili na Stawkach drogę zgrupowaniu „Radosław” z Woli na Stare Miasto. W styczniu 1945 r. uratowali fabrykę „Ursus” przed wysadzeniem przez Niemców w powietrze. Ulica Plutonu „Torpedy” przebiega przez Skorosze i Czechowice od ul. Dzieci Warszawy do ul. Sosnkowskiego.

Posag 7 Panien. W 1893 r. kilku przemysłowców warszawskich utwo-

rzyło przy ul. Siennej Towarzystwo Udziałowe Specjalnej Fabryki Armatur, protoplastę późniejszych Zakładów Mechanicznych „Ursus”. Kapitał założycielski stanowił posag 7 córek przemysłowców. Przez kilka lat na wyrobach fabrycznych figurował znak „P7P”, co oczywiście oznaczało „posag 7 panien”. Ulica Posag 7 Panien znajduje się na terenie byłych ZM „Ursus” między ul. Gierdziejewskiego i Szamoty.

Ks. Szklarczyk Kazimierz (1930-2001). Wyświęcony na kapłana w 1956 r. przez prymasa Stefana Kardynała Wyszyńskiego. Proboszcz parafii św. Józefa w Ursusie w latach 1973- 2001. Pierwszy dziekan dekanatu ursuskiego, odznaczony godnością infułata. W 2001 r. Rada Gminy Warszawa Ursus nadała mu tytuł honorowego obywatela Ursusa. Był pierwszą osobą, która otrzymała ten tytuł. Skwer im. księdza Szklarczyka znajduje się przy skrzyżowaniu ulic Cierlickiej i Kościuszki.

Jerzy Domżański

Jeden za wszystkich, za jednego wszyscy

J.I. Kraszewski

KRONIKA SAMORZĄDOWA

ROZLICZENIE OBIETNIC WYBORCZYCH KADENCJI 2010 - 2014

W ostatnim numerze naszej gazety „Ursus” zapowiedział Pan przekazanie kolejnych informacji związanych z podsumowaniem kadencji 2010-2014.

W związku z tą zapowiedzią, tym razem postaram się przedstawić naszym Czytelnikom i Mieszkańcom co nowego dla Ursusa zostało wykonane przez te cztery lata. W jaki sposób został pomnożony dorobek, zgodnie z programem wyborczym w czasie kampanii wyborczej 2010 roku.

No właśnie, Stowarzyszenie Obywatelskie zawsze rozlicza się z obietnic, zatem prosimy o te informacje.

Zadaniem obecnych władz samorządowych Ursusa, podobnie jak w poprzednich kadencjach, w których zawsze członkowie Stowarzyszenia Obywatelskiego zasiadali we władzach dzielnicy, była poprawa bezpieczeństwa na drogach. W tym zakresie obiecaliśmy i wykonaliśmy takie zadania jak:

- ❖ przebudowa ul. Dzieci Warszawy na odcinku ul. Ryżowej do Al. Jerozolimskich,
- ❖ budowa i remont poszczególnych odcinków ul. Skoroszewskiej od ul. Prystora do ronda przy ul. Starodęby (te inwestycje zostały wykonane przy znacznym udziale i na koszt developerów)
- ❖ zmodernizowaliśmy ul. Szamoty i Posąg 7-Panien,
- ❖ zmodernizowaliśmy ulice i ich odcinki: Kadłubka, Krawczyka, Wiosny Ludów,
- ❖ wykonaliśmy pierwszy etap dróg dojazdowych do wiaduktu nad linią kolejową Warszawa Katowice przy ul. Orłąt Lwowskich,
- ❖ doprowadziliśmy do budowy ul. „Nowolazurowej” (Al. 4 czerwca 1989 roku) na odcinku od Al. Jerozolimskich do ul. ks. Juliana Chrościckiego, w tym roku rozpoczęta została budowa kolejnego odcinka tej ulicy do ul. Połczyńskiej. Zakończenie powinno nastąpić pod koniec 2015 roku (prace wykonane przez ZMID),
- ❖ wybudowano przedłużenie ul. Gierdziejewskiego do ul. Połczyńskiej z wiaduktem nad linią kolejową Warszawa-Poznań (prace zrealizowane przez GDDKiA),
- ❖ wybudowano węzeł „Salomea” i Południową Obwodnicę Warszawy (trasę S2), z węzłem Opacz i Al. Krakowską (prace wykonane przez GDDKiA),
- ❖ wybudowano stację kolejową na „Niedźwiadku” z parkingiem typu „Parkuj i Jedź” (inwestorzy PKP i ZTM),
- ❖ wybudowaliśmy na terenie dzielnicy kilkadziesiąt miejsc postojowych.

Te inwestycje spowodowały, że dotrzyaliśmy słowa zapowiadając, że Ursus stanie się jedną z najlepiej skomunikowanych dzielnic Warszawy.

A jak to się przedstawia w innych sferach również ważnych dla mieszkańców?

O inwestycjach i zadaniach w zakresie oświaty i wychowania już pisaliśmy w poprzednim numerze gazety.

W zakresie ochrony środowiska oraz porządku i czystości pozyskaliśmy 13,5 mln brakujących środków na modernizację rowu - U1, tj. kolektora deszczowego odbierającego wody opadowe wzdłuż Al. Jerozolimskich. W ramach tego zadania zostanie wybudowany zbiornik retencyjny na rzece Raszynce w Pęcinach. Na mocy zawartego porozumienia pomiędzy m.st. Warszawa (Dzielnica Ursus), gminą Michałowice, miastem Piastów, przy udziale Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad oraz Województwa Mazowieckiego zadanie to za ponad 20 milionów złotych zostanie zakończone w 2017 roku.

Na bieżąco prowadzimy rewitalizację terenów zielonych w tym miejscowych parków i zieleńców.

Wybudowaliśmy nowe i zmodernizowaliśmy istniejące altanki śmietnikowe na podwórkach pomiędzy budynkami wspólnot mieszkaniowych w centrum Ursusa.

W zakresie kultury, sportu i rekreacji:

- ♦ zmodernizowaliśmy obiekty na stadionie przy ul. Sosnkowskiego 3, wybudowaliśmy na tym obiekcie pełnowymiarowe boisko ze sztuczną nawierzchnią,
- ♦ zmodernizowaliśmy boiska przy Szkole Podstawowej nr 11,
- ♦ wspieramy finansowo kluby sportowe, przekazując im dotacje na działalność,
- ♦ zostały wybudowane i wyznaczone nowe odcinki ścieżek rowerowych,
- ♦ budynek Domu Kultury „Arsus” nie został pozyskany na stałe, ale wynegocjowaliśmy umowę na jego użyczenie do 2022 roku,
- ♦ poszerzyliśmy działalność organizacji pozarządowych w tzw. „Acherówce”, budynku znajdującym się w Parku Achera,
- ♦ organizujemy co roku szereg imprez i festynów kulturalnych dla mieszkańców z wykorzystaniem obiektów kultury znajdujących się w naszych parkach oraz zarządzanych przez Ośrodek Kultury „Arsus”.

Do tej pory nasza dzielnica nie posiadała planów przestrzennego zagospodarowania, jak wiemy zostały one w tej kadencji uchwalone, to duży sukces.

Jak już wielokrotnie podkreślałem ja nie lubię tego określenia, ponieważ stare powiedzenie mówi, że „sukces ma wielu ojców a porażka pozostaje sierotą”. Plan przestrzennego zagospodarowania to duże osiągnięcie, które wpłynie pozytywnie na rozwój Ursusa, to historyczna chwila.

Przez wiele lat trwały prace nad projektowaniem, opiniowaniem a następnie uchwaleniem planów zagospodarowania przestrzennego. Nie było łatwo, było wielu przeciwników ale umiejętna polityka negocjacyjna i bardzo dobra współpraca władz dzielnicy z właścicielami gruntów, projektantami i Biurem Planowania i Zagospodarowania Przestrzennego a także Komisją Ładu Przestrzennego Rady Warszawy doprowadziły do uchwalenia dwóch planów. Uchwalone zostały plany: miejscowy plan przestrzennego zagospodarowania dla obszarów po byłych ZPC „Ursus” (220ha) oraz terenu ograniczonego ulicami Ryżowa-Kleszczowa-Al. Jerozolimskie-Dzieci Warszawy, tzw. rejonu cmentarza. Ponadto w dużym stopniu zaawansowania jest plan, który obejmuje tereny od Wiosny Ludów do Ryżowej a od zachodu Dzieci Warszawy. W opracowaniu są także dwa inne projekty dla rejonu „Czechowice” i „Gołębki”. Plan to bardzo ważny dokument ale także duże wyzwanie, ponieważ generuje skutki finansowe. Jednak w perspektywie czasu gwarantuje uporządkowany ład przestrzenny, a także rozwój miejsc objętych planem a w konsekwencji znaczne dochody, między innymi pochodzące z podatku.

Panie Burmistrzu, czy wszystkie z przedstawionych wyborcom zadań udało się wykonać?

Niestety ta kadencja była bardzo trudna przede wszystkim z powodu ograniczonych kryzysem finansowym środków. Pomimo tego uważam, że prowadząc racjonalną politykę zarządzania i wydatkowania środków wykonaliśmy ponad 90% zadań jakie postawiliśmy sobie do realizacji. Natomiast nie wykonaliśmy takich obiecanych zadań jak:

- ♦ dwóch budynków komunalnych przy ul. Orłąt Lwowskich,
- ♦ z 1000 miejsc postojowych nie wybudowaliśmy około połowy,
- ♦ nie wykonaliśmy w całości dróg dojazdowych do wiaduktu, który został wybudowany przez Generalną Dyrekcję Dróg Krajowych i Autostrad nad linią kolejową Warszawa- Katowice.

Są to jednak zadania, które znajdują się w naszym programie wyborczym na kolejną kadencję.

Zazwyczaj staraliście się wykonać więcej niż obiecywaliście, to przecież wasza maksyma, przesłanie.

Tak też było i w tej kadencji. Zawsze będzie więcej do zrobienia, nowe zadania i potrzeby pojawiają się w każdym roku budżetowym i pomimo ograniczonych środków wykonaliśmy dodatkowe zadania takie jak:

- przebudowa ulic: Jagiellończyka, Leszka Czarnego, Listopadowej, Zielonej Gęsi,
 - remont ulic: Laskonogiego, Faraona, Tomcia Palucha, Wiosny Ludów (na odcinku Opieńskiego-Dzieci Warszawy), Achera (na odcinku Wiosny Ludów-Kościuszkowski), pętla autobusowa przy ul. Regulskiej,
 - siłownie plenerowe w Pasażu Zagłoby, Parku Achera, na stadionie przy ul. Sosnkowskiego,
 - wprowadzone zostały możliwości korzystania z rowerów miejskich po wybudowaniu pięciu stacji Veturillo,
 - budowa bieżni na stadionie przy ul. Sosnkowskiego,
 - wyremontowaliśmy i wyposażyliśmy sale lekcyjne dla potrzeb Zespołu Szkół nr 4 w budynku przy ul. Dzieci Warszawy 42,
 - wyremontowaliśmy i wyposażyliśmy sale lekcyjne dla potrzeb oddziałów zamiejscowych Szkoły Podstawowej nr 4 w budynku przy ul. Konińskiej 2,
 - wybudowaliśmy w nowym miejscu plac zabaw przy ul. Dzieci Warszawy, w związku z koniecznością wydania działki właścicielom, na której funkcjonował dotychczas ten plac zabaw,
 - wybudowaliśmy w nowym miejscu przejście przez teren szkoły i kościoła od ul. Dzieci Warszawy do ul. Nowolazurowej,
 - modernizujemy budynek Urzędu Dzielnicy, dzięki tym pracom uzyskamy znaczne oszczędności na ogrzewaniu pomieszczeń a wbudowana winda i przebudowa parteru spowoduje, że Urząd będzie bardziej funkcjonalny i przyjazny dla interesantów.
- To wszystko osiągnęliśmy dzięki determinacji, fachowości i zaangażowaniu władz (Zarządu i Rady Dzielnicy), pracowników Urzędu Dzielnicy oraz jednostek organizacyjnych. Należy także pamiętać o współpracy Stowarzyszenia Obywatelskiego z koalicjantem i opozycją. Mieszkańcy nam zaufali powierzając 9 mandatów, co spowodowało, że mogliśmy być siłą wiodącą wśród władarzy naszego samorządu. Doświadczenie i zwycięstwa od wielu lat w wyborach samorządowych przekładają się na umiejętność pomnażania wspólnego dobra.

W kolejnym numerze naszej gazety przedstawimy nasz program wyborczy na kolejną kadencję 2014-2018.

Dziękuję za rozmowę.

z Burmistrzem Wiesławem Krzemieniem rozmawiał Paweł Wyrzykiewicz

Cudze kraje chwalmy, a swoich nie opuszczajmy

J. Lompa

KRONIKA SAMORZĄDOWA

Rozwój społeczno gospodarczy gminy w dużym stopniu zależy od planów zagospodarowania przestrzennego

Ład przestrzenny w każdej gminie, również w Warszawie, która jest gminą na prawach powiatu jest kształtowany w oparciu o ustawę z 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Każda gmina obligatoryjnie opracowuje tzw. „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego” dla całego obszaru gminy. Warszawa posiada uchwalone Studium, które obejmuje również Dzielnice Ursus. Studium określa politykę zagospodarowania przestrzennego w oparciu o strategię rozwoju gminy. Studium nie jest aktem prawa miejscowego, a więc na jego podstawie nie można wydawać decyzji o pozwoleniu na budowę. Ponadto Studium zbyt ogólnie określa funkcje dla poszczególnych obszarów zagospodarowania. Natomiast aktem prawa miejscowego jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego mpzp i jako taki jest niezbędny do racjonalnego kształtowania ładu przestrzennego

Foto P. Wyrzykiewicz

nego gminy i można na jego podstawie wydawać pozwolenia na budowę, ponieważ szczegółowo określa funkcję danego obszaru objętego tym planem. Jednakże ustalenia studium są ważne dla mpzp. Jeżeli istnieje potrzeba zmiany funkcji określonego terenu na inną niż wyznacza studium, należy najpierw zmienić studium. Ustalenia studium są ważne również w zakresie głównych i ekspresowych dróg. Dziesięć lat temu wprowadziliśmy do studium bezpośrednie połączenie ul. Gierdziewskiego z ul. Polczyńską wiaduktem nad linią kolejową i trasą Al. 4 czerwca 1989 (Nowolazurowa). Trasy te już dziś są użytkowane.

Warszawa, jak również wiele dużych gmin w Polsce, nie posiada mpzp opracowanych dla całych obszarów w granicach administracyjnych. Przykładowo na dzień dzisiejszy dla Ursusa mamy uchwalone tylko dwa mpzp, a mianowicie:

MPZP Rejonu Cmentarza przy ul. Ryżowej, który obejmuje obszar fortu we Włochach i tereny przyległe do niego w tym część obszaru Dzielnicy Ursus, ograniczonego od zachodu i południa ulicami Ryżową, Dzieci Warszawy i granicą z Dzielnica Włochy. Plan daje możliwość powiększenia cmentarza parafii p.w. św. Józefa Oblubieńca NMP oraz wyznacza działki pod budowę szkoły i przedszkola pomiędzy ul. Dzieci Warszawy a trasą Al. 4 czerwca (Nowolazurowa) i ul. Ryżową.

Tym drugim mpzp jest Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Terenów Poprzemysłowych ZPC „Ursus”. Prace nad tym planem trwały 8 lat. Powierzchnia obszaru objętego planem wynosi 265 ha, co stanowi ok. 25% obszaru naszej dzielnicy. Na tym obszarze docelowo za jakieś 20 lat może zamieszkać do 30 tys. ludzi. W skrócie historia tego planu była następująca. W 2003 r. ogłoszono upadłość wielkiego zakładu ZPC „Ursus”. Sąd wyznaczył syndyka, którego zadaniem było sprzedać pozostały majątek (wcześniej w ramach tzw. restrukturyzacji od roku 1998 kierownictwo zakładów za zgodą władz państwowych sprzedało pokaźną część majątku). Pozostała część majątku ok. 52 ha syndyk sprzedał dla Challenge Eighteen Sp. z o.o. (obecnie Celtic Property Developments S.A.). Celtic jest największym właścicielem terenów po byłych zakładach. Drugim co do wielkości właścicielem jest Bumar, a następnie Belgian Polish. Właściciele jest ok. 37. Jedni kupili grunty i hale w celu prowadzenia działalności produkcyjno-usługowej, a jeszcze inni w celu budowy osiedli mieszkaniowych. Byli też tacy, którzy nabyli grunty jako lokatę kapitału i czekają na odpowiedni moment, by sprzedać je z dużym zyskiem, gdy wartość gruntu znacznie wzrośnie. Rada Warszawy w dniu 19 października 2006 r. podjęła uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia mpzp dla terenu byłych zakładów „Ursus” oraz dla terenów przyległych. Pozostaje pytanie: dlaczego prace te trwały aż 8 lat. W trakcie opracowywania tego planu ujawniły się sprzeczne interesy właścicieli terenów, a nawet różne koncepcje mpzp, bardzo dużo wniosków i protestów, także wyroków sądowych. Celem władz naszego Ursusa było znalezienie rozwiązań kompromisowych. Szukaliśmy rozwiązań takich, aby nikt z właścicieli nie został pokrzywdzony, a mieszkańcy Ursusa

zyskali korzyści a nie kłopoty. Dotychczas Ursus rozwijał się bez mpzp. Przykładem jest osiedle na Skoroszach czy Gawra na Gołąbkach. Budowa bez mpzp powoduje brak obiektów użyteczności publicznej: żłobków, przedszkoli, szkół, obiektów kultury itp. Inwestorzy prywatni nie są zainteresowani budową infrastruktury społecznej. Budują mieszkania, a potem znikają. Rozwój Ursusa bez mpzp był dotychczas możliwy, bo mieliśmy spore rezerwy w infrastrukturze społecznej. Teraz nie mamy żadnych rezerw. Powstające nowe osiedla muszą mieć własną infrastrukturę społeczną, a może nam to zapewnić tylko mpzp. Dlatego domagaliśmy się od planistów, aby część działek przeznaczyć na cele oświatowo-społeczne. Ostatni wariant mpzp już jest prawomocny i zapewni przyszłym mieszkańcom tego terenu infrastrukturę społeczną. Przewidziana zabudowa wzdłuż linii kolejowej Warszawa-Poznań ma charakter usługowo-produkcyjny. Pozostały obszar planu przewidziany jest pod zabudowę głównie mieszkaniową, przy czym istniejące obecnie zakłady pracy mają zagwarantowaną działalność na czas nieoznaczony, chyba że ich właściciele sami wystąpią o zmianę przeznaczenia swojej posiadłości. Największy właściciel terenów objętych tym planem, firma Celtic, zgodziła się przekazać działki na cele oświatowo-społeczne, pod drogi oraz budowę kościoła. Aktualnie w opracowaniu są dwa mpzp: dla Rejonu ulicy Tynkarskiej w dzielnicach Włochy i Ursus. Obszar Ursusa objęty mpzp jest ograniczony ulicami: Ryżową, Dzieci Warszawy, linią kolejową Warszawa-Skierniewice i od strony północno-wschodniej granicą z Włochami, która z grubsza przebiega wzdłuż trasy Al. 4 czerwca (Nowolazurowa). Plan ten jest ukończony i przygotowany do uchwalenia.

Następny plan mpzp dotyczy obszaru Gołąbek, a w szczególności obejmuje zachodnią część tego osiedla wzdłuż trasy Południowej Obwodnicy Warszawy i linii kolejowej łączącej linię Warszawa-Skierniewice z linią kolejową Warszawa-Poznań. Wschodnia część Gołąbek została objęta mpzp Orłów Piastowskich. Jednym z głównych celów planowania przestrzennego jest wypracowanie równowagi pomiędzy interesem publicznym a prywatnym.

W przypadku braku mpzp pozwolenie na budowę wydają się w postaci decyzji administracyjnej, ustalającej warunki zagospodarowania i zabudowy terenu, kierując się zasadą dobrego sąsiedztwa i analogii do istniejącej zabudowy. Jednakże droga ta może być uciążliwa dla inwestorów.

Henryk Linowski

Pomoc Społeczna w Ursusie

Pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości. Wspiera osoby i rodziny w wysiłkach, zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb i umożliwia im życie w warunkach, odpowiadających godności człowieka. Zadaniem pomocy społecznej jest zapobieganie trudnym sytuacjom życiowym przez podejmowanie działań, zmierzających do życiowego usamodzielnienia osób i rodzin oraz ich integracji ze środowiskiem. Nie jest to praca łatwa, wymaga dobrze przygotowanych specjalistów. Należy dodać, że pracownicy OPS działają w oparciu o odpowiednie przepisy prawne. O pracy Ośrodka Pomocy Społecznej w naszej Dzielnicy rozmawiam z panią Dyrektorem Marzeną Szaniawską.

W.K. Pani Dyrektor, proszę powiedzieć, na czym polega działalność ośrodka?

M. Sz. Ośrodek Pomocy Społecznej Dzielnicy Ursus m. st. Warszawy istnieje od 21 lat. Początkowo głównym zadaniem była pomoc materialna najuboższemu naszej dzielnicy. Od kilku lat realizacja celów pomocy społecznej odbywa się przede wszystkim przez świadczenie pracy socjalnej i specjalistycznej pracy socjalnej. Działania pracowników pomocy społecznej służą wzmacnianiu klientów, odzyskiwaniu zdolności do funkcjonowania w społeczeństwie oraz organizowaniu warunków sprzyjających temu celowi.

W.K. Jakie nowe zadania realizuje OPS?

M. Sz. Zgodnie z ustawą z 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej, OPS realizuje zadania, dotyczące wsparcia rodziny, między innymi przez pracę asystenta rodziny. W ramach tego rodziny mogą skorzystać ze wsparcia w rozwiązywaniu problemów socjalnych, psychologicznych, wychowawczych. Kolejnym zadaniem, realizowanym w myśl ustawy z 10 czerwca 2010 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, jest obsługa techniczno-administracyjna zespołu interdyscyplinarnego, zajmującego się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie i ochroną ofiar przemocy. W ramach tej działalności powoływane są grupy robocze dla rodzin, którym założono niebieskie karty. Działania grup koordynują pracownicy socjalni i psychologowie OPS.

W.K. Niektóre programy realizujecie w porozumieniu z różnymi instytucjami. Proszę o tym powiedzieć.

M. Sz. Od dwóch lat w ramach podpisanego porozumienia z Powiatowym Urzędem

Plany powinny stać się marzeniem tych, którzy mają je realizować

Napoleon Bonaparte

KRONIKA SAMORZĄDOWA

Pracy Ośrodek realizuje program z zakresu prac społecznie użytecznych dla osób bezrobotnych bez prawa do zasiłku. Osoby te wykonują prace o charakterze gospodarczym w przedszkolach na terenie dzielnicy.

W. K. A jakie usługi prowadzą ośrodki wsparcia, takie jak: Środowiskowy Dom Samopomocy, Dzienny Dom Pobytu Seniora, Integracyjny Ośrodek Wsparcia dla Dzieci i Młodzieży?

M. Sz. Ośrodek organizuje system oparcia społecznego dla osób z zaburzeniami psychicznymi w formie specjalistycznych usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania. Drugą formą pomocy usługowej dla osób wykazujących deficyty w funkcjonowaniu społecznym jest pobyt w Środowiskowym Domu Samopomocy, który mieści się przy ul. Prawniczej 54. Organizujemy również system wsparcia dla osób starszych i przewlekle chorych w formie usług opiekuńczych i pielęgnacyjnych w miejscu ich zamieszkania oraz w Dziennym Domu Pobytu Seniora przy ul. Walerego Sławka 2. W strukturze OPS jest również Integracyjny Ośrodek Wsparcia dla Dzieci i Młodzieży, w którym realizowane są zajęcia dla dzieci i młodzieży z rodzin pochodzenia polskiego i romskiego.

W.K. Nasz Ośrodek sięga po fundusze unijne. Proszę powiedzieć, jakie projekty realizowaliście?

M. Sz. W ramach aktywizacji zawodowej i społecznej w latach 2010-2014 Ośrodek realizował projekty współfinansowane z Europejskiego Funduszu Społecznego oraz innych źródeł, takie jak: „Ja i moja przyszłość”, „Integracja i Edukacja Romów z Dzielnicy Ursus m. st. Warszawy”, „Ursusowskie Partnerstwo Drogą do Lepszego Życia”, „Komputer i Ja”, „Program Integracyjnego Ośrodka dla Dzieci i Młodzieży STOKROTKA dla mniejszości etnicznych i narodowych”, „Projekt Partnerski we Współpracy z Warszawskim Centrum Pomocy Rodzinie-Razem dla Niepełnosprawności”. Ponadto OPS realizuje autorskie programy na rzecz osób bezrobotnych, ofiar przemocy, dzieci i młodzieży. W ostatnich latach praca pracowników Ośrodka koncentruje się szczególnie na działaniach integracji społecznej i profilaktycznej na rzecz mieszkańców Ursusa.

Dziękuję za rozmowę.

Wanda Kopcińska

XXIII DNI SENIORA DZIELNICY URSUS

Październik jest tradycyjnie miesiącem seniorów, stąd wiele ciekawych wydarzeń, organizowanych dla mieszkańców „złotego wieku” pod patronatem Rady i Zarządu Dzielnicy Ursus.

PROGRAM OBCHODÓW

♦ Zabawa taneczna (KS „Promyk”, ul. W. Sławka 2 04.10, godz. 16.00); ♦ Wybory seniorów roku w Klubach Seniora: „Wesoła Chata”, „Promyk” i „Ursus” (07.10, godz. 18.00); ♦ Wyjazd integracyjny do Kamieńczyka grzybobranie, wspólne ognisko, zabawa (09.10, godz. 8.00-20.00); ♦ Zabawa taneczna w Klubie Seniora „Wesoła Chata”, ul. Zagłoby 17 (11.10, godz. 16.00); ♦ Wieczór poezji Jana Gębała „Moje wspomnienia” (KS „Wesoła Chata”, ul. Zagłoby 17 14.10, godz. 18.00); ♦ Wycieczka turystyczna do Kazimierza nad Wisłą (KS „Promyk” 16.10); ♦ KONCERT GALOWY widowisko teatralno-muzyczne „SANTO SUBITO” obrazujące drogę do świętości Jana Pawła II (OK „Arsus”, ul. Traktorzystów 14 18.10, godz. 16.00); ♦ Spotkanie otwarte z dietetykiem Agnieszką Maciejec Natur House „Żyj zdrowo” (DK „Miś”, ul. Zagłoby 17 23.10, godz. 18.00); ♦ Bal Seniora Ursusa (KS „Ursus”, ul. K. Sosnkowskiego 16 25.10, godz. 16.00).

Organizatorzy: Klub Seniora „Ursus” (Miroslawa Michalak), Klub Seniora „Wesoła Chata” (Bogdan Kałużny), Klub Seniora „Promyk” (Bolesław Staniszewski).

Koordinator: Ośrodek Kultury „Arsus”, tel. 22 478 34 54

Bogusław Łopuszyński

Koncert Galowy

SANTO SUBITO SPECTACUL MUZYCZNY

36. rocznica wyboru św. Jana Pawła II
na Stolicę Piotrową, dziękczynienie za kanonizację

Oraz

XXIII Dzielnicowe Dni Seniora

18.10.2014 r. (sobota)

godz. 16.00

wstęp wolny

Sala widowiskowa OK „Arsus”
ul. Traktorzystów 14

Wakacje Klubu Seniora Ursus, ul. Sosnkowskiego 16

KAMIEŃCZYK 4-18.08.2014

Po raz kolejny Seniorzy z naszego Klubu wyjechali na zasłużony odpoczynek do Kamieńczyka nad Bugiem.

Ośrodek wypoczynkowy położony jest w lesie sosnowym i panujący tam mikroklimat korzystnie wpłynął na zdrowie i samopoczucie wczasowiczów. Jak co roku odbywały się warsztaty wokalne-artystyczne prowadzone przez pana Ryszarda Dybicza. Nie brakowało też wspólnych zajęć w plenerze, wieczorków tanecznych z zaprzyjaźnionym Klubem z Ochoty. Każdy dzień zaczynał się od porannej gimnastyki na powietrzu. Seniorzy zwiedzili przepiękny Skansen w Kuligowie, malowniczej wsi, położonej nad rozlewiskiem Bugu. Jedną z atrakcji był baran pieczony na rożnie.

Wypoczęci i radośni Seniorzy wrócili z chęcią do Ursusa. Wszyscy dziękują Panu Henrykowi za mile spędzony czas.

M. Michalak

E. Zaniewska

Koncert Galowy 22 Festiwalu Mniejszości Narodowych i Etnicznych pt. „Miłości ślad” w wykonaniu ELENI 25.10.2014 godzina 18.30 sala widowiskowa OK „Arsus”

Rodzice Eleni, Perykles i Despina Milopulos, są emigrantami z Grecji, osiadłymi w Polsce w latach 50. Urodziła się w Bielawie, tam też ukończyła podstawową i średnią szkołę muzyczną w klasie gitary. Zadebiutowała w szkolnym zespole Niezapominajki,

później śpiewała w licealnym zespole Ballada. Po maturze zaczęła występować w studenckim zespole Hellen. Od 1975 działała w zespole Prometheus, od 1980 rozpoczęła karierę solową. Pierwszą płytę długogrającą *Po słonecznej stronie życia* nagrała z Prometheusem w 1977. Śpiewała piosenkę w czołówce polskiej wersji serialu Bouli i Pinokio. W 2006, z okazji 30-lecia pracy artystycznej, Eleni wydała książkę *Nic miłości nie pokona* (wyd. Edycja Świętego Pawła, Częstochowa 2006). Książka jest rozmową z o. Robertem Miroslawem Łukaszkim z Biura Prasowego klasztoru jasnogórskiego o jej życiu, miłości, cierpieniu i rozmowach z Bogiem. Na wniosek dzieci została Kawalerem Orderu Uśmiechu. W 1996 została odznaczona Czerwoną Kokardką. 24 września 2008 Rada Miasta przyznała jej tytuł Honorowego Obywatela Miasta Bielawy. Bilety wstępu 40 zł.

Bożena Iwaniukowicz

Pragniemy podzielić się radością, że na przełomie maja i czerwca br. nasz redakcyjny kolega a zarazem Dyrektor Ośrodka Kultury „Arsus” Dzielnicy Ursus m. st. Warszawy, Bogusław Juliusz Łopuszyński, otrzymał dwa medale: Złoty Krzyż Zasługi, nadawany za zasługi dla Państwa lub obywateli osobom, spełniającym czyny przekraczające zakres ich zwykłych obowiązków, a przynoszące znaczną korzyść Państwu lub obywatelom oraz nadawanym przez właściwego ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego medalem „Zasłużony dla Kultury Polskiej” za tworzenie, upowszechnianie i ochronę kultury.

Serdecznie gratulujemy, życząc dalszych sukcesów w życiu zawodowym i osobistym.

Redakcja

Szanuj sam siebie, a będą szanować ciebie

S. Adalberg

KRONIKA SAMORZĄDOWA

DI, VIV I ROSE

Studenckie życie trzech przyjaciółek, pierwsze miłości, wariackie decyzje. Jak wpłyną na ich dalsze życie? Wyjątkowa okazja aby zerknąć „od kuchni” na relacje bratnich dusz. Kobiet nieprzeciętnych, zabawnych i ciekawych życia. Codziennosc ale bez rutyny. Historie pełne śmiechu i wzruszeń. Budzący emocje, a zarazem zabawny spektakl o towarzyszkach życia na dobre i złe.

„Kiedyś myślałam, że dorastanie razem to nic więcej niż rośnięcie obok siebie, ale teraz wiem, że to, jak rośniesz, w którą stronę zależy od ludzi, którzy rosną razem z tobą.”

Oto co same Aktorki mówią o spektaklu:

Di Viv i Rose - To dla nas przedsięwzięcie wyjątkowe, bo naszą motywacją do spotkania się na scenie jest... przyjaźń. Kiedy ponad 15 lat temu poznałyśmy się, byłyśmy na początku dorosłego życia osobistego i zawodowego, zupełnie jak nasze bohaterki.

Wtedy zawiązał się między nami rodzaj niemego przyzwolenia na towarzyszenie sobie w życiu. Bez zbędnych deklaracji i wielkich słów stałyśmy się sobie bardzo bliskie.

„Poznałyśmy się z Rose szesnaście lat temu, na uniwersytecie. To wtedy ona wybrała mnie i Viv, a my wybrałyśmy ją...”

Na spektakl do Teatru Capitol, oraz w podróż przez życie Di, Viv i Rose zapraszają:

Joanna Brodzik - Di

Małgorzata Lipmann - Viv

Daria Widawska - Rose

Reżyseria Maciej Kowalewski

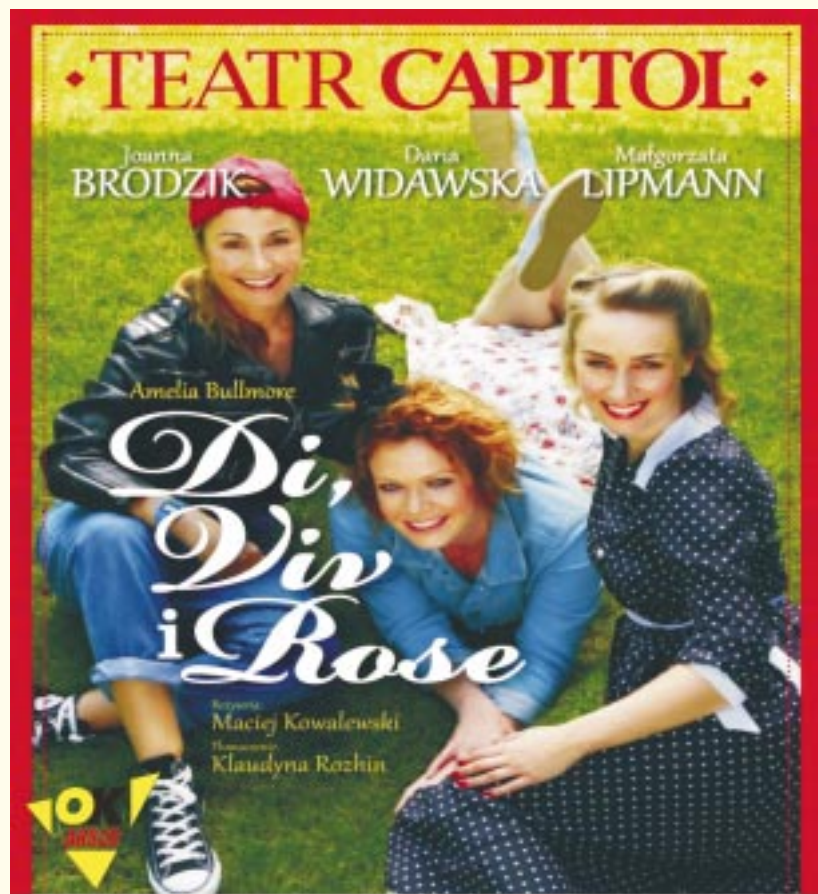
Scenografia - Aneta Suskiewicz

Kostiumograf - Dorota Roqueplo

Przekład - Klaudyna Rozhin

Kompozytor Bartosz Dziedzic

Renata Rokicka

Ośrodek Kultury "Arsus"

zaprasza

22 listopada 2014r.

godz. 19.00

Bilety w cenie **50 zł** do nabycia w kasie OK "Arsus" w dniach: pon., śr., pt. w godz. 10.00 - 14.00 oraz wt., czw. w godz. 15.00 - 19.00

Program wybranych imprez Ośrodka Kultury „Arsus” ul. Traktorzystów 14, tel. 22 478 34 54, www.arsus.pl

- ♦ I etap Konkursu Wojewódzkiego „Moja wiedza o II wojnie światowej – Powstanie Warszawskie” (01.10.g.9.00-16.00);
- ♦ Spektakl Teatru Komedia „Spróbujmy jeszcze raz” w reż. Marcina Sławińskiego w wykonaniu Marka Siudyma, Lucyny Malec z użyczonym głosem Jana Kobuszewskiego (10.10.g. 19.30, 30 zł i 40 zł);
- ♦ Bajka dla dzieci „Beztroska wędrownka” (12.10.g. 12.30; 10 zł);
- ♦ II etap Konkursu Wojewódzkiego „Moja wiedza o II wojnie światowej – Powstanie Warszawskie” (15.10.g. 11.00 15.00);
- ♦ Występ kabaretu „Pół serio” w reż. Wandy Stańczak (16.10.g. 19.00);

Program XXII Ogólnopolskiego Festiwalu Mniejszości Narodowych i Etnicznych „WSPÓLNOTA W KULTURZE”

- ♦ Opowieści kresowe Katarzyny Węglickiej „Monastiry w Polsce” oraz reportaż „Grabarka” Haliny Wasiluk (20.10.g. 18.00);
- ♦ Warsztaty śpiewacze z chórem mieszanym „Cantate Deo” „Łemko-folk” pod dyr. Doroty Męckowskiej (21.10.g. 19.00; Kościół św. Józefa Oblubieńca NMP, ul. K. Sosnkowskiego 34);
- ♦ Projekcja filmu fabularnego „PAPUSZA” (23.10.g. 18.00; 10 zł);
- ♦ Wernisaż wystawy fotograficznej Piotra Szalkowskiego „Święta Góra Grabarka” oraz spotkanie z autorem (24.10.g. 18.30 galeria „Ad-Hoc”);
- ♦ Koncert „Harfa i Piła” w wykonaniu duetu „Termostaty” (19.10.g. 19.00);
- ♦ Koncert Jacka Wudarczyka (mniejszość litewska) „SOUL ET LUNA” (25.10.g. 18.00).

Sprzedaż i rezerwacja biletów w dniach:

pon., śr., pt. w godz. 10.00 14.00

oraz wt., czw. w godz. 15.00 19.00,

tel. 22 478 39 36

Bogusław Łopuszyński

ŻYJMY ZDROWO Cukrzyca chorobą cywilizacyjną

Pojęcie cukrzycy, jako jednostki chorobowej, jest znane obecnie każdemu. Nie ma rodziny, w której ktoś ze znajomych, lub najbliższych przyjaciół, nie był nią dotknięty. Nie każdy jednak wie, że cukrzyca nie rozwija się z nadmiernego spożycia cukru, podobnie jak o cukrzycy nie świadczy fakt podwyższonego apetytu na wszystko, co słodkie. Cukrzyca jest chorobą, w której trzustka nie produkuje insuliny, hormonu niezbędnego do metabolizmu glukozy. Tak jest w typie pierwszym choroby, leczonym od samego początku zastrzykami z insuliny. W cukrzycy drugiego typu insuliny jest wystarczająco dużo, ale organizm nie jest jej w stanie wykorzystać. Występuje insulinoodporność. Jest to stan, w którym podajemy leki doustne, aby poprawić wykorzystanie własnej insuliny. W miarę upływu czasu trzustka może stać się już mniej wydajna, jej rezerwy czynnościowe się kończą. W takiej sytuacji chorych też należy leczyć, podając insulinę w zastrzykach. Wiele osób zadaje sobie pytanie, czy ma cukrzycę. Objawy charakterystyczne, jak: nadmierne pragnienie, nadmierne oddawanie moczu, chudnięcie, zasychanie błon śluzowych w ustach czy trudno gojące się zmiany ropne na skórze są jedynie szczytem góry lodowej w ogólnym problemie cukrzycy w społeczeństwie. W przypadku cukrzycy typu II, szczególnie u osób z nadwagą, objawy mogą być bardzo niecharakterystyczne, utrudniające postawienie właściwego rozpoznania. Dlatego każdemu, należy okresowo oznaczać poziom cukru na czczo. Ponadto zawsze w przypadkach wątpliwych (glukoza na czczo powyżej 110 mg/dl) należy dodatkowo wykonywać doustny test obciążenia glukozą. Jest to jedyna pewna i 100% metoda wykrycia bądź wykluczenia tej choroby.

Jak poprawnie wykonać test obciążenia glukozą (OGTT) według zaleceń Światowej Organizacji Zdrowia: OGTT wykonanie: (oral glucose tolerance test). Doustny test obciążenia glukozą 75,0 g

Pierwsze badanie na czczo (>8 godzin ostatni posiłek, 3 dni zwykłej diety, bez leków wpływających na metabolizm glukozy). W ciągu 5 minut pacjent wypija 75g glukozy rozpuszczonej w 250-200ml wody.

Kolejne pobranie po 120 minutach (pacjent powinien przebywać w pozycji siedzącej, bez wysiłku fizycznego, bez palenia papierosów, posiłku)

Interpretacja wyników testu:

OGTT interpretacja:

Glikemia < 140 mg/dl norma

Glikemia 140–199 mg/dl upośledzona tolerancja glukozy

Glikemia >200 mg/dl cukrzyca

Glikemia na czczo 100–125 mg/dl przy prawidłowym OGTT nieprawidłowa glikemia na czczo.

Lek. med. Paweł Dilis
Specjalista Medycyny Rodzinnej

Najgłośniej dzwoni, kto ostatni goni

A. Fredro

KRONIKA SAMORZĄDOWA

Poznajmy naszą Konstytucję, abyśmy byli bardziej świadomi praw i obowiązków

Od tego numeru rozpoczynamy cykl poświęcony Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i jej niektórym fragmentom.

PREAMBUŁA

W trosce o byt i przyszłość naszej Ojczyzny, odzyskawszy w 1989 roku możliwość suwerennego i demokratycznego stanowienia o Jej losie, my, Naród Polski - wszyscy obywatele Rzeczypospolitej, zarówno wierzący w Boga będącego źródłem prawdy, sprawiedliwości, dobra i piękna, jak i nie podzielający tej wiary, a te uniwersalne wartości wywodzący z innych źródeł, równi w prawach i w powinnościach wobec dobra wspólnego - Polski, wdzięczni naszym przodkom za ich pracę, za walkę o niepodległość okupioną ogromnymi ofiarami, za kulturę zakorzenioną w chrześcijańskim dziedzictwie Narodu i ogólnoludzkich wartościach, nawiązując do najlepszych tradycji Pierwszej i Drugiej Rzeczypospolitej, zobowiązani, by przekazać przyszłym pokoleniom wszystko, co cenne z ponad tysiącletniego dorobku, złączeni więzami wspólnoty z naszymi rodakami rozsiyanymi po świecie, świadomi potrzeby współpracy ze wszystkimi krajami dla dobra Rodziny Ludzkiej, pomni gorzkich doświadczeń z czasów, gdy podstawowe wolności i prawa człowieka były w naszej Ojczyźnie łamane, pragnąc na zawsze zagwarantować prawa obywatelskie, a działaniu instytucji publicznych zapewnić rzetelność i sprawność, w poczuciu odpowiedzialności przed Bogiem lub przed własnym sumieniem, ustanawiamy Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej jako prawa podstawowe dla państwa oparte na poszanowaniu wolności i sprawiedliwości, współdziałaniu władz, dialogu społecznym oraz na zasadzie pomocniczości umacniającej uprawnienia obywateli i ich wspólnot. Wszystkich, którzy dla dobra Trzeciej Rzeczypospolitej tę Konstytucję będą stosowali, wzywamy, aby czynili to, dbając o zachowanie przyrodzonej godności człowieka, jego prawa do wolności i obowiązku solidarności z innymi, a poszanowanie tych zasad mieli za niewzruszoną podstawę Rzeczypospolitej Polskiej.

Kodeks Stowarzyszenia Obywatelskiego w Ursusie

1. Kierujemy się zasadą „Przede wszystkim Mieszkańcy Ursusa”.
2. Pielęgnowujemy wartości chrześcijańskie i patriotyczne.
3. W życiu publicznym kierujemy się zasadą prawdy, wolności i solidarności.
4. W życiu prywatnym kierujemy się życzliwością i odpowiedzialnością.
5. Przestrzegamy praw publicznych, a zwłaszcza praw naturalnych, które bronią pokrzywdzonych.
6. Jesteśmy Stowarzyszeniem ponad podziałami partyjnymi i politycznymi.
7. Nie występujemy przeciwko ludziom żadnej opcji politycznej, natomiast każdy członek Stowarzyszenia ma prawo do realizacji swoich przekonań politycznych, lecz wyłącznie poza Stowarzyszeniem i bez powoływania się na Stowarzyszenie.
8. Osoby wybrane z list Stowarzyszenia do organów samorządu terytorialnego winne są przestrzegać wspólnych ustaleń i decyzji podejmowanych w demokratycznych procedurach nie podlegających zewnętrznym naciskom sprzecznym z interesami Mieszkańców Ursusa.
9. Członkowie i radni Stowarzyszenia będą inicjować, wspierać i realizować wszelkie działania służące dobru wspólnemu jakim jest nasz Ursus, pamiętając, że nasza rola polega na służbie ludziom.
10. Wszelkie konflikty wynikające z różnicy przekonań, poglądów, ocen, planów działań będą rozstrzygane wyłącznie wewnątrz Stowarzyszenia według procedur demokratycznych.

Niniejszy Kodeks został zatwierdzony uchwałą

Stowarzyszenia Obywatelskiego w dniu 28.10.2010 r.

URSUS

Wydawca: Stowarzyszenie Obywatelskie w Ursusie

Redaguje: Zespół Redakcyjny Stowarzyszenia

Redaktor naczelny: Paweł Wyrzykiewicz tel. 885 129 190

Korekta tekstów: dr Dominika Wyrzykiewicz

Adres redakcji: 02 - 495 Warszawa ul. Szomańskiego 53

www.soursus.pl e-mail: gazetaursus@soursus.pl

Stowarzyszenie Obywatelskie

służy od 21 lat

Mieszkańcom Ursusa